

tillade mig at henvende det Spørgsmaal til den ærede Premierminister, om der ved Siden af den Renunciation — for at bruge Warschauerprotocollens Ord — som Hertugen af Augustenborg udstedte i Frankfurt den 30te Decbr. s. A., findes andre Fraskrivningsacter, og i saa Tilfælde, da disse jo maae være i den ærede Ministers Magt og til hans frie Raadighed, om han ikke maatte ville fremlægge dem, eller, dersom det ikke er Tilfældet, om da ikke den ærede Premierminister vil oplyse, hvorfor og af hvilke Grunde han i denne Henseende er afvegen fra det, som jeg troer af alle Publicister som rigtig anerkjendte, og navnlig ogsaa af den danske Regjering tidligere ved lignende Forhandlinger baade theoretisk og praktisk anerkjendte Princip, at det ved sliche Fraskrivninger eller Indvilligelser ikke gaaer an aldeles at oversee Sideliniens Agnater.

Premierministeren: Den danske Regjering har aldrig anerkjendt de agnatiske Prætentioner, som ere gjorte af den augustenborgske Linie (Hør!). Den danske Regjering har derfor anseet det for at være under sin Værdighed, at affordre den augustenborgske Familie en formelig Renunciation af sliche ikke anerkjendte Rettigheder. Da den danske Regjering har fundet det hensigtsmæssigt og tjenligt, at affjøre Hertugen af Augustenborg de Besiddelser, han havde paa Als og det flensvigiske Fastland, har den kongelige Regjering tillige fundet det nyttigt at indføre i den dertil hørende Act en saadan Forpligtelse for Hertugen og hans Familie, som gjorde det umuligt for dem, der udstedte den, at træde den kongelige Billie, i Henseende til Arvesølgens Ordning, imod Ordet, som er brugt, er det tydske: „entgegen-treten“; men det er ikke nogen formelig Renunciation. Ligesaa lidt som man vilde forlange en Renunciation af Noget, som man ikke erkjender, at Hovedlinien af det augustenborgske Huus er i Besiddelse af, ligesaa lidt har man villet forlange en Renunciation, som naturligtvis heller ikke vilde blive givet, af Sidelinierne af det samme Huus. Denne Families cognatiske Fordringer ere jo en anden Sag; men den kongelige Regjering har netop antaget, at det nu foreliggende Budskab vilde tilintetgjøre sliche cognatiske Fordringer (Hør!).

Schiern: Her var ikke Tale om Arvesølgen efter Kongeloven, hvis Instiuationsdocumenter forlængst have forudsat de Vedkommendes Troskab, men derimod om flensvig-holsteenske Arveprætensioner. Men efter hvad jeg saaledes har hørt af den ærede Premierministers Foredrag, tør jeg altsaa ansee det for givet, at af de i Warschauerprotocollen selv saakaldte „Renunciationer“ har man vel fundet det nyttigt og værdigt, at indhente en for Hertugen af Augustenborgs Vedkommende, men at man derimod ikke har fundet det nyttigt og værdigt, at indhente nogen tilsvarende Forpligtelse med Hensyn til Sidelinien?

Premierministeren: Ja!

Madvig: Det vil maaskee være vanskeligt at fængsle Forsamlingens allerede i lang Tid trættede Opmærksomhed, og det er derfor betænkeligt nu at tage Ordet, især naar man skal tage det under Indtrykket af et nys givet Løfte om og taget Forbehold af Gjendrivelse af hvad jeg tidligere har sagt. Jeg skal imidlertid gjøre et gjentaget Forsøg paa at opklare visse Punkter af den vigtige foreliggende Sag, og navnlig at modarbejde en Sammenblanding af Spørgsmaal, hvis Afvikelse for mig er af stor Vigtighed, nemlig, om Antagelsen af det tgl. Budskabs reelle Indhold, og om den Form, hvori dette forsigtigt og bedst kan antages. Alt, hvad jeg i denne Sag taler, taler jeg uden at jeg forresten, som enkelte Medlemmer, vidtløftig skal paaberaabe mig min Samvittighed eller de Tvivl, Sagen har kostet mig osv.), fra et almindeligt dansk-monarchisk Standpunkt, og det var for ikke at lade nogen Tvivl tilbage herom, at jeg i det første Møde lod nogle Dittringer falde, der dengang fra en enkelt Side bleve misforstaaede, om eiderdansk Politik, men hvortil det nu er saa meget mindre nødvendigt at komme tilbage, som den ærede Premierminister siden har udtalt sig om Forholdet mellem de forskjellige Ministeriers Politik paa en saadan Maade, at jeg i det Ringeste ikke nu finder nogen Grund for mig til at optage Spørgsmaalet herom paany. Jeg beklager, at den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 1ste Valgtreds (Ottesen) var i en saa stor Misforstaaelse, at han troede, jeg ansøgte Noget, som jeg blot fremhævede for at